

dræbes, eller i det mindste maa de dog ikke lemlæstes, og dernæst maa der sættes en Bestemmelse ind om, at Sætte og Fælder maa eftersees flere Gange daglig. Det er ikke mere, end man kan forlange. Man kan maasse ikke undgaa disse Jangstredsfaber af Hensyn til andre vigtige Interesser, men kan man ikke det, maa man dog gaa frem paa en nogenlunde menneskelig Maade. Hvad Bemyndelsen af Gift i dette Djemed angaar, tør jeg ikke, som den sidste ærede Taler syntes at gøre, ønske den helt afskaffet — skont jeg nok helst saa den afskaffet. Men der en Slags Gift, jeg ubetinget ønsker afskaffet, og det er Stryktnin. Naar det paagældende Dyr ikke tager den i tilstrækkelig Mængde, er Døden, efter hvad jeg har hørt af jagthndige, i høj Grad lidelsesfuld. — Den første ærede Taler berørte en Sportsfugl, som man var ved at indføre, en Hønsefugl, som hedder Grouse. Det er jo ogsaa bekendt, at Jagtelskabet ved at bevilge 600 Kroner har villet bidrage til at indføre denne ny Sportsjagt-Fugl. Jeg for sig skal jeg hverken udtale mig for eller imod den, da jeg ikke har noget Kendskab dertil. Men hvad jeg vil paatale, er adskilligt, der er fremkommet i „Jagttidende“ i Anledning af denne ny Sportsjagt-Fugl. Der er der udtalt saa hensynsløse Grundsetninger om de Dyr og Fugle, som forfølge denne ny Kæledægge; at man for at saa den indført synes at ville gaa frem paa en saadan Maade, at jeg i hvert Fald for min Part ikke vil være med til at bringe de Dyr, man ønsker bragt, for at saa denne Luksus tilfredsstillet. Jagten er jo i det hele en Luksus, sagde i Fjor det ærede 3dje Medlem for 6te Kredts (Mhlefeldt-Laurvig), og det har han jo væsentlig Ret i. — Der er, som jeg sagde, der udtalt saa hensynsløse Grundsetninger, at jeg ikke kan andet end i allerhøjeste Grad udtale min Misbilligelse derover. Denne ny Kæledægges Benner sige, at dens „værste Fjender ere Krager, Høge, Husflader og Bøveler“ — jeg ved saamænd ikke, om Ræven er med, men i hvert Fald gaas der dygtig Løs paa Ræven i samme Artikel. Bøvelen vil man altsaa have udryddet for at frede denne Kæledægge, men nu vide vi jo alle sammen, hvad den sidste ærede Taler ogsaa berørte, at Bøvelen er et meget nyttigt lille Dyr — tilmed et smukt Dyr — for Landmændene. Jeg er ikke villig til at bringe Bøvelen som Offer for Grousen; men navnlig gaar det ud over Kragen, „det Utoj“, som den kaldes, skulde udryddes ganske af Vandet; det bedste Middel dertil er Gift, man skal indføre Stryktnin i Hønseæg og sætte Sætte op paa

bladløse Træer til at fange det Utoj med. Saaledes lyster Parolen for at saa denne ny Sportsjagt frem. Det er jeg ikke med til. Jeg ved nok, at Kragen ikke hører til de fredede Fugle, men jeg nærer nogen Tvivl, om man ikke gaar for hensynsløst frem mod den. Jeg tror, at Kragen er Landmandens bedste forbundne over for Oldenborren og Oldenborrelarver, og at det derfor ikke vilde være ønskeligt at saa Kragen helt udryddet. I det hele taget er jeg meget lidet stemt for, at der skal være Dyr og Fugle, som ere absolut fredløse. I Ungletiden forekommer det mig dog, at de til en vis Grad maa være fredede, og vil man have dem udryddede, skal det være en Pligt tillige at dræbe Unglen. — Hvad angaar det, den sidste ærede Taler berørte med Hensyn til § 17, kan jeg egentlig henholde mig til ham. Jeg mener i alt Fald, at man slet ikke uden for Gaard eller Gaardsplads overhovedet skal have Ret til at stille Fælder, Sætte eller andre Wildtjnarer. Det har man efter § 17 Ret til, naar de ikke opstilles i Gærder eller tæt ved Jorden. Jeg tror, at dette helst maa udgaa. Man kan maasse være nødt til at give Ret dertil i Gaarde, Gaardsplads og Dyrehave — en saadan Bestemmelse findes jo ogsaa i den nu gældende Lov — men videre bør man ikke gaa.

Med disse Bemærkninger skal jeg i det hele anbefale Sagen. Jeg kan dog ønske, at Lovforslaget faar en anden Titel, og at vi holde os til den gamle Titel, nemlig „Lov om Jagtret og Fredning af visse nyttige Dyr og Fugle“. Det er nemlig ikke alene Bestemmelser, der gives om Jagtretten, men ogsaa om dette andet Punkt, og det ønsker jeg tillige maa blive pointeret i selve Titlen. Det er ogsaa, saa vidt jeg husker, i Overensstemmelse med Lov af 1ste April 1871.

N. Hansen: Jeg skal i Lighed med de foregaaende ærede Talere indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. I forrige Samling, da Lovforslaget om Jagten forelaa til Behandling her i dette Ting, var der kun eet Medlem, nemlig det ærede 5te Medlem for 6te Kredts (Griffen), som tog bestemt Afstand fra de i § 21 omhandlede Jagttegn. Det kan ikke andet end glæde mig at høre i Dag, at det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) ogsaa tager bestemt Afstand fra Jagttegnene. Jeg kan for mit Vedkommende ikke gaa med til disse Jagttegn, thi det er ikke i de mindre Landboeres Interesse. Naar f. Eks. min Nabo og jeg blive enige om at